

Groot Hertoginnelaan, hoek 2^e Sweelinckstraat: fraai hoekpand in de stijl van de Nieuwe Haagse School. Hoewel toen al weinig harmonieus in Duinoord, nu totaal verarmd door kleurschema en glazen waterhoofd (foto's Peter Drijver)

DAKOPBOUW: EEN HAAGSCH DRAMA

De wens om je huis te vergroten is van alle tijden. Begin 19^e eeuw sneuvelden de Haagse trap-, hals-, en flesgevels en daar kwamen de toen modieuze strakke lijstgevels voor terug. Vaak werd die gelegenheid ook aangegrepen om de zolder en vliering te veranderen tot een volwaardige extra woonlaag met daarop een plat dak.

Eind vorige eeuw veranderde de smaak weer en verschenen er in Benoordenhout hippe dakdozen in de oorspronkelijk tweelaags bebouwde straten. Beslissers in de politiek vonden dat een inwoner het recht had om zijn huis uit te breiden zodat hij na gezinsuitbreiding in de straat kon blijven wonen. Naar de mening van de omwonenden werd toen niet gevraagd. Welstand maakte er proactief beleid van met als gevolg dat ook elders in de stad, in fraaie straten en buurten, de architectuur van een huis werd 'vervolmaakt' van rijtjeswoning tot herenhuis. Dat beleid is later terzijde geschoven toen een van de voormalige welstandsvoorzitters zich heeft ingespannen om het verschijnsel 'glazen dakopbouw' van een eigen status met bijbehorende uitvoeringsregels te voorzien.

Wildgroei

Toen in de periode daarna particulieren en ontwikkelaars het vastgoed ontdekten als beleggingsinstrument bleek al gauw geen straat of wijk meer veilig voor deze wildgroei aan vier-

kante meters door dakopbouwen, extra kappen en de - als laatste onfortuinlijke toevoeging - profijtelijke woningsplitsing. Wethouder Norder bracht daarin nog enige beperking aan met de regel dat gedurende de eerste tien jaar na het toevoegen van een dakopbouw de woning niet gesplitst zou mogen worden. Handhaving van die regel schoot er helaas bij in.

Teloorgang

Gelukkig heeft een algemeen splitsingsverbod in de Huisvestingsverordening vorig jaar een eind gemaakt aan de praktijk van het opsplitsen van de typisch Haagse huizen in kamerswoningen, waarbij de huren excessief konden stijgen. Dat splitsingsverbod wordt gelegitimeerd met het adagium 'leefbaarheid' voor onze buurten en wijken, maar het wachten is op een noodzakelijk overkoepelend 'paraplu-bestemmingsplan' om een definitief eind te maken aan deze teloorgang van de Haagse woningvoorraad. De sindsdien opgedane ervaringen met deze 'opbouw'-methodiek vereist de volle aandacht van de nieuw te kiezen gemeenteraadsleden. Een punt voor de gemeenteraadsverkiezingen dus.

Peter Drijver, Werkgroep Levende Historie
Met medewerking van Sander van Sonsbeek

levendehistorie@vriendenvandenhaag.nl